

Súd:	Najvyšší správny súd Slovenskej republiky
Spisová značka:	8Svk/31/2024
Identifikačné číslo spisu:	5022200517
Dátum vydania rozhodnutia:	19. júna 2025
Meno a priezvisko:	Mgr. Kristína Babiaková
Funkcia:	predsedníčka senátu, sudkyňa spravodajkyňa
ECLI:	ECLI:SK:NSSSR:2025:5022200517.1

UZNESENIE

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne: Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, so sídlom Štúrova 2, 812 85 Bratislava, proti žalovanej: Obec Varín, so sídlom Námestie sv. Floriána 1, 013 03 Varín, právne zastúpenej advokátskou kanceláriou: Burian & partners, s.r.o., so sídlom V. Tvrdého 819/1, 010 01 Žilina, IČO: 47 254 483, v konaní o súlade všeobecne záväzného nariadenia žalovanej č. 4/2011 o určení a zmene názvu ulíc a iných verejných priestranstiev na území obce Varín zo dňa 26. mája 2011 so zákonom, o kasačnej sťažnosti žalovanej proti uzneseniu Správneho súdu v Banskej Bystrici č. k. ZA-30S/227/2022-159 zo dňa 26. júna 2024, takto

r o z h o d o l :

- I. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť zamietá.
- II. Žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov kasačného konania.

O d ô v o d n e n i e

I.

Správne súdne konanie a napadnuté uznesenie správneho súdu

1. Žalovaná dňa 26. mája 2011 prijala všeobecne záväzné nariadenie (ďalej len „VZN“) č. 4/2011 o určení a zmene názvu ulíc a iných verejných priestranstiev na území obce Varín (ďalej len „napadnuté VZN“). Podľa § 1 ods. 1 napadnutého VZN účelom VZN je stanoviť pravidlá, podľa ktorých sa postupuje pri označovaní ulíc a iných verejných priestranstiev na celom území obce Varín. V § 3 ods. 1 napadnutého VZN bol uvedený zoznam ulíc v obci, vrátane ulice s názvom „Dr. Jozefa Tisu.“ V § 4 ods. 1 napadnutého VZN sa odkazuje na zákonnú úpravu označovania ulíc a iných verejných priestranstiev a v § 4 ods. 2 napadnutého VZN bolo uvedené, že „doterajšie názvy a pomenovania ostávajú v platnosti bez zmien.“

2. Proti § 3 ods. 1 napadnutého VZN v časti určenia názvu ulice „Dr. Jozefa Tisu“ podala žalobkyňa protest pre rozpor s § 2b ods. 3 a § 6 ods. 1 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov v znení účinnom do 30. novembra 2020 (ďalej len „zákon o obecnom zriadení“). Tomuto protestu žalovaná nevyhovela.

3. Žalobkyňa preto podala žalobu o preskúmanie súladu § 3 ods. 1 napadnutého VZN v časti určenia názvu ulice „Dr. Jozefa Tisu“ s § 2b ods. 3 a § 6 ods. 1 zákona o obecnom zriadení v znení účinnom do 30. novembra 2020 s tým, že navrhla vysloviť nesúlad určenej časti napadnutého VZN so zákonom.

4. S odkazom na § 6 ods. 1 zákona o obecnom zriadení žalobkyňa konštatovala, že VZN vo veciach územnej samosprávy musí byť v súlade so zákonmi, pričom pravidlá pre označovanie názvov ulíc upravuje § 2b ods. 3 zákona o obecnom zriadení. Podľa názoru žalobkyne z predmetného ustanovenia vyplýva, že ulice možno pomenúvať podľa významných nežijúcich osobností, pričom musí ísť o ich pozitívny význam. Žalobkyňa podrobne argumentovala, prečo osoba Dr. Jozefa Tisa túto podmienku nespĺňa. Navyše nespĺňa ani podmienku, že nesmie „urážať mravnosť, náboženské alebo národnostné cítienie“ s ohľadom na historickú úlohu, ktorú Dr. Tiso ako hlavný predstaviteľ fašistického Slovenského štátu zohral pri vtedajších perzekúciách národnostných a náboženských menšín. Navyše podľa názoru žalobkyne ide aj o jazykovo nesprávne označenie, keďže slovo Tiso sa má skloňovať podľa vzoru chlap a gramaticky správne označenie by bolo ulica Dr. Jozefa Tisa.

5. Správny súd v Banskej Bystrici (ďalej len „správny súd“) uznesením č. k. ZA-30S/227/2022-159 zo dňa 26. júna 2024 (ďalej len „napadnuté uznesenie“) konštatoval nesúlad § 3 ods. 1 napadnutého VZN v časti určenia názvu ulice Dr. Jozefa Tisu s § 2b ods. 3 a § 6 ods. 1 zákona o obecnom zriadení v znení účinnom do 30. novembra 2020.

6. Správny súd poukázal na skutočnosť, že predmetom súdneho prieskumu bolo napadnuté VZN, ktoré podľa § 1 ods. 1 napadnutého VZN určovalo pravidlá označovania ulíc na území obce, pričom § 3 ods. 1 napadnutého VZN bol určený zoznam ulíc vrátane ulice Dr. Jozefa Tisu. Správny súd zdôraznil, že podľa § 2b ods. 1 zákona o obecnom zriadení v znení účinnom od 1. januára 2002 do 31. marca 2018 obec mohla určovať a meniť názvy ulíc všeobecne záväzným nariadením, pričom toto v podstate zodpovedá aj § 4 ods. 5 písm. a) bod 1 zákona o obecnom zriadení v znení účinnom od 1. apríla 2018. Žalovaná sa preto mylí, keď argumentuje, že názov ulice Dr. Jozefa Tisu nebol určený ustanovením § 3 ods. 1 napadnutého VZN, ale uznesením obce č. 224/93 zo dňa 4. novembra 1993 a napadnuté VZN len prevzalo skôr určené názvy ulíc. Napadnuté VZN predstavuje naplnenie požiadavky určenia názvov ulíc podľa § 2b ods. 1 zákona o obecnom zriadení v znení účinnom od 1. januára 2002, i keď so značným časovým odstupom po nadobudnutí účinnosti predmetnej právnej úpravy. Správny súd sa nestotožnil s tvrdením žalovaného, že napadnuté VZN malo len deklaratórny charakter, keďže VZN obce je normatívnym právnym aktom vo veciach v ňom obsiahnutých a je všeobecne záväzná odo dňa nadobudnutia jeho účinnosti. Oblasť života obce upravené vo VZN sú záväzne regulované práve od nadobudnutia účinnosti nariadenia a zo žiadneho právneho predpisu nemožno vyvodiť len jeho deklaratórny charakter.

7. V ďalšej argumentácii sa správny súd v plnom rozsahu stotožnil so žalobkyňou prezentovaným výkladom ustanovenia § 2b ods. 2 zákona o obecnom zriadení v znení účinnom do 30. novembra 2020 (požiadavka pozitívneho významu, absencia urážajúceho významu vo vzťahu k náboženskému a národnostnému cítieniu a jazyková správnosť) a aj s tým, že označenie ulice Dr. Jozefa Tisu tieto podmienky nespĺňa. K negatívnemu významu Dr. Jozefa Tisa ako osobnosti a tomu, že takéto označenie môže mať urážajúci význam vo vzťahu k náboženskému a národnostnému cítieniu, považoval správny súd za rozhodujúce, že Dr. Jozef Tiso bol rozsudkom Národného súdu v Bratislave č. Tnľud 6/46 zo dňa 15. apríla 1947 uznaný za vinného zo spáchania trestných činov, ktoré sú dnes vnímané ako zločiny proti mieru a ľudskosti, súviseli s nacistickou ideológiou a rasovým zákonodarstvom v čase výkonu jeho funkcie predsedu vlády a neskôr prezidenta Slovenského štátu, pričom tento rozsudok nebol zrušený. Predmetné označenie navyše nebolo podľa správneho súdu ani pre dôvody argumentované žalobkyňou jazykovo správne.

II.

Kasačná sťažnosť a priebeh konania na kasačnom súde

8. Proti napadnutému uzneseniu podala žalovaná - sťažovateľka kasačnú sťažnosť z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci podľa § 440 ods. 1 písm. g) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „SSP“).

9. Sťažovateľka na úvod konštatovala, že výklad § 2b ods. 3 zákona o obecnom zriadení v znení účinnom do 30. novembra 2020 zo strany správneho súdu ako aj dôvody konštatovania nesúladu svojou kasačnou sťažnosťou nespochybňuje, keďže je toho názoru, že napadnuté uznesenie je nezákonné z iných dôvodov. Nad rámec dala do pozornosti svoj názor, že Dr. Jozef Tiso bol odsúdený v procese, kde bol žalobcom generál Rašla, ktorý sa podieľal na politických procesoch v 50-tych rokoch v Československu a trestné činy, za ktoré bol Dr. Jozef Tiso odsúdený, neboli trestné v čase ich

spáchania. Pričom právoplatne odsúdené (bez zrušenia) boli aj osoby Juraja Jánošíka a Jána Husa, po ktorých sú pomenované tiež rôzne ulice v rôznych mestách a obciach.

10. Nezákonnosť napadnutého uznesenia správneho súdu má podľa sťažovateľky spočívať v tom, že § 3 ods. 1 napadnutého VZN mal len deklaratórny charakter. Sťažovateľka argumentovala, že právna úprava § 2b ods. 1 zákona o obecnom zriadení v znení účinnom od 1. januára 2002 určovala formu pomenúvania ulíc cez všeobecne záväzné nariadenie len do budúcnosti, neurčovalo však formu určenia názvu ulíc spätne. Toto reflektovalo aj napadnuté VZN, ktoré v § 1 ods. 1 určilo ako cieľ stanoviť pravidlá označovania ulíc, avšak tieto názvy ulíc nekreovalo, ako sa mylne domnieva správny súd. Hoci sťažovateľka súhlasí s tým, že VZN ako také nemá deklaratórne účinky, § 3 ods. 1 napadnutého VZN má deklaratórny charakter, keďže len definuje existujúce ulice v obci Varín ku dňu jeho prijatia. Teda nekreuje nové názvy ulíc a ulica Dr. Jozefa Tisu preto bola určená uznesením obecného zastupiteľstva Obce Varín č. 224/93 zo dňa 4. novembra 1993. Túto skutočnosť podľa sťažovateľky potvrdzuje aj § 4 ods. 2 napadnutého VZN, podľa ktorého „doterajšie názvy a pomenovania ostávajú v platnosti bez zmien.“ Argumentácia správneho súdu je preto aj nedostatočná a arbitrárna.

11. Sťažovateľka tiež poukazuje na to, že v § 4 ods. 2 napadnutého VZN deklarovala vôľu nijako nemeniť dovtedajší stav názvov ulíc, pričom žalobkyňa nesúlad tohto ustanovenia nenamietala. Prípadná zmena § 3 ods. 1 napadnutého VZN v časti označenia ulice Dr. Jozefa Tisu sa tak dostane do rozporu s § 4 ods. 2 napadnutého VZN. Ak by aj nesúladná časť napadnutého VZN stratila platnosť (z dôvodu nezosúladenia), tak s odkazom na § 4 ods. 2 napadnutého VZN by sa na názve ulice Dr. Jozefa Tisu nič nezmenilo.

12. Sťažovateľka navrhla napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť správne mu súdu na ďalšie konanie, alternatívne toto uznesenie zmeniť tak, že bude žaloba zamietnutá.

13. Žalobkyňa vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti navrhla túto zamietnuť. Poukázala na skutočnosť, že sťažovateľka nespochybňuje argumentáciu správneho súdu o dôvode nezákonnosti samotného názvu ulice, ale len charakter titulu označenia ulice. Výklad sťažovateľky s odkazom na § 4 ods. 2 napadnutého VZN považuje žalobkyňa za účelový. Samotná skutočnosť, že § 3 ods. 1 napadnutého VZN nezmenil dovtedy zaužívané názvy ulíc, neznamena, že VZN len deklaruje už raz určené názvy. Napadnuté VZN nielen formálne legalizovalo názvy ulíc, ale aj určilo nové názvy ulíc (i keď z napadnutého VZN nie je zrejmé, ktoré sú nové názvy ulíc). Z napadnutého VZN nevyplýva, že by išlo len o určenie pravidiel označovania ulíc (§ 4 napadnutého VZN), ale došlo aj k určeniu názvov ulíc (§ 3 napadnutého VZN). Napadnuté uznesenie považuje žalobkyňa za náležité a dostatočne odôvodnené.

III.

Právne posúdenie kasačného súdu

14. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP), po zistení, že kasačná sťažnosť sťažovateľky bola podaná včas (§ 443 ods. 1 SSP), oprávnenou osobou (§ 442 ods. 1 SSP) a je prípustná (§ 439 ods. 1 SSP), viazaný sťažnostnými bodmi formulovanými sťažovateľkou (§ 453 ods. 2 SSP), preskúmal napadnuté uznesenie spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a dospel k názoru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

15. Na úvod kasačný súd konštatuje, že sťažovateľka vo svojej kasačnej sťažnosti nenamietala výklad § 2b ods. 3 zákona o obecnom zriadení v znení účinnom do 30. novembra 2020 v spojení s § 30g zákona o obecnom zriadení zo strany správneho súdu a ani jeho závery ohľadom nesúladu § 3 ods. 1 napadnutého VZN v časti označenia ulice „Dr. Jozefa Tisu“, keď toto správny súd označil sa rozporné (i) s požiadavkou označovania ulíc podľa pozitívne vnímaných významných nežijúcich osobností, (ii) s požiadavkou nenazývania ulíc spôsobom urážajúcim mravnosť, náboženské alebo národnostné ctenie a (iii) s požiadavkou jazykovej správnosti názvu. Kasačný súd, viazaný kasačnou argumentáciou sťažovateľky (§ 453 ods. 2 SSP), sa preto týmito závermi správneho súdu nemohol zaoberať. Pokiaľ sťažovateľka poukazuje na to, že žalobcom v procese s Dr. Jozefom Tisom bol generál Rašla, podieľajúci sa na politických procesoch v 50-tych rokoch, kasačný súd uvádza, že mu nie je zrejmé, ako sa táto skutočnosť týka záverov správneho súdu.

16. Podstatnou a jedinou právnou námietkou sťažovateľky v jej kasačnej sťažnosti, ktorou sa aj kasačný súd zaoberal, bola námietka právneho titulu pomenovania ulice Dr. Jozefa Tisa. Sťažovateľka v podstatnom tvrdí, že toto označenie ulice bolo prijaté uznesením žalovanej z roku 1993, voči ktorému už prokurátor (pre uplynutie zákonnej lehoty) nemôže podať protest a ani správnu žalobcu.

Podľa názoru sťažovateľky § 3 ods. 1 napadnutého VZN treba vykladať v kontexte s § 4 ods. 2 napadnutého VZN, a teda že ide len o výpočet ulíc, ktoré však boli pomenované v minulosti, preto § 3 ods. 1 napadnutého VZN nie je samotným označením ulice Dr. Jozefa Tisu, ale len deklaráciou v tom čase existujúceho právneho stavu. Kasačný súd sa s touto argumentáciou sťažovateľky nestotožnil.

17. Podľa § 2b ods. 1 zákona o obecnom zriadení v znení účinnom od 1. januára 2002 do 31. marca 2018 (koreluje mu § 4 ods. 5 písm. a) bod 1 zákona o obecnom zriadení v znení účinnom od 1. apríla 2018) obec určuje a mení nariadením názvy ulíc a iných verejných priestranstiev.

18. Podľa § 2b ods. 3 zákona o obecnom zriadení v znení účinnom do 30. novembra 2020 názvy ulíc a iných verejných priestranstiev sa určujú s prihliadnutím na históriu obce, na významné nežijúce osobnosti, na veci a pod. Nepripustné sú názvy po žijúcich osobách, názvy dlhé, duplicitné, urážajúce mravnosť, náboženské alebo národnostné cítenie, jazykovo nesprávne a názvy nepriliehavé vzhľadom na históriu obce.

19. Podľa § 30g zákona o obecnom zriadení (Prechodné ustanovenie k úprave účinnej od 1. decembra 2020) na názov ulice alebo iného verejného priestranstva podľa § 2b ods. 3 určený do 30. novembra 2020 sa vzťahujú doterajšie predpisy.

20. Podľa § 1 ods. 1 napadnutého VZN účelom tohto všeobecne záväzného nariadenia (ďalej len „VZN“) je stanoviť pravidlá, podľa ktorých sa postupuje pri označovaní ulíc a iných verejných priestranstiev na celom území obce Varín.

21. Podľa § 3 ods. 1 napadnutého VZN zoznam ulíc v obci Varín: ... Dr. Jozefa Tisu....

22. Podľa § 3 ods. 2 napadnutého VZN názov ulice, sídliska alebo námestia, sa píše v znení ako je uvedené v tomto nariadení...

23. Podľa § 4 ods. 2 napadnutého VZN doterajšie názvy a pomenovania ostávajú v platnosti bez zmien.

24. Kasačný súd nespochybňuje, že zákon o obecnom zriadení v znení účinnom do 31. decembra 2001 neurčoval formu a podmienky, za akých možno označovať ulice v obci. Takáto právna úprava bola obsiahnutá až neskôr v § 2b ods. 1 a 3 zákona o obecnom zriadení v znení účinnom od 1. januára 2002 (§ 4 ods. 5 písm. a) bod 1 zákona o obecnom zriadení v znení účinnom od 1. apríla 2018), pričom určovať a meniť názvy ulíc bolo a je možné len všeobecne záväzným nariadením obce.

25. V tejto súvislosti je aj argumentácia sťažovateľky odkazom na § 30g zákona o obecnom zriadení a jeho dôvodovú správu nesprávna, keďže (ako už vyplýva z názvu predmetného ustanovenia a jeho zaradenia - Prechodné ustanovenie k úprave účinnej od 1. decembra 2020) toto ustanovenie riešilo len otázku úpravy prechodných vzťahov v súvislosti s novelizáciou § 2b ods. 3 zákona o obecnom zriadení v znení účinnom od 1. decembra 2020 (zákon č. 338/2020 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 125/1996 Z. z. o nemorálnosti a protiprávnosti komunistického systému a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony). Neriešilo však otázku prechodných vzťahov súvisiacich s vytvorením § 2b ods. 1 a 3 zákona o obecnom zriadení v znení účinnom od 1. januára 2002 a právnej úpravy účinnej do 31. decembra 2001 vo vzťahu k určovaniu názvov ulíc.

26. Aj podľa názoru kasačného súdu sťažovateľka prijatím napadnutého VZN využila svoju právomoc podľa § 2b ods. 1 a 3 zákona o obecnom zriadení v znení účinnom od 1. januára 2002 (§ 4 ods. 5 písm. a) bod 1 zákona o obecnom zriadení v znení účinnom od 1. apríla 2018 a § 2b ods. 3 zákona o obecnom zriadení v znení účinnom od 1. januára 2002 do 30. novembra 2020) a všeobecne záväzným právnym predpisom určila jednak pravidlá označovania ulíc v obci a v § 3 ods. 1 napadnutého VZN tiež zoznam názvov ulíc, medzi inými aj ulice Dr. Jozefa Tisu. Sťažovateľka tak prijatím § 3 ods. 1 napadnutého VZN určila (prípadne v časti zmenila) názvy ulíc v obci bez ohľadu na skutočnosť, či boli ulice pomenované tak, ako pred prijatím napadnutého VZN alebo bol ich názov prijatím napadnutého VZN zmenený. Sťažovateľka tak určila názvy ulíc formou napadnutého VZN, účinnosťou ktorého zároveň zanikli účinky iných právnych titulov, ktoré pomenovávali ulice podľa predchádzajúcich právnych úprav.

27. To, že zámerom sťažovateľky bolo napadnutým VZN autoritatívne určiť zoznam ulíc formou VZN, vyplýva jednak z § 1 ods. 1 napadnutého VZN (účelom VZN je stanoviť pravidlá, podľa ktorých sa postupuje pri označovaní ulíc v obci Varín), z § 3 ods. 1 napadnutého VZN (v ňom je obsiahnutý zoznam ulíc v obci Varín, bez rozčlenenia medzi pôvodnými a neskoršími názvami ulíc, neobsahuje ani žiadny odkaz na konkrétny iný titul vzniku označenia niektorej konkrétnej ulice a zoznam ani nie je prílohou napadnutého VZN, ale je v ňom priamo inkorporovaný) ako aj z § 3 ods. 2 napadnutého

VZN (podľa tohto ustanovenia sa názov ulice musí písať „v znení ako je uvedené v tomto nariadení“, z čoho je zrejmá vôľa normotvorcu napadnutým VZN určiť záväzné názvy ulíc v obci Varín).

28. Pokiaľ sťažovateľka poukazuje na § 4 ods. 2 napadnutého VZN, kasačný súd mu nemôže pripísať taký význam, ako mu pripisuje sťažovateľka. Predmetné ustanovenie je systematicky zaradené do časti obsahujúcej pravidlá označovania ulíc. Jeho význam tak v podstatnom je, že sťažovateľka pri autoritatívnom určení názvov ulíc v § 3 ods. 1 napadnutého VZN vychádzala z doterajších názvov a pomenovaní ulíc v obci Varín. V predmetnom ustanovení však nemožno zaznamenať žiadnu zmienku o tom, že by sťažovateľka chcela ponechať v platnosti akýkoľvek predchádzajúci titul pre označenie ulice v obci Varín (takéto tituly predmetné ustanovenie nakoniec ani nevymenúva). Význam, ktorý predmetnému ustanoveniu pripisuje sťažovateľka, by bol nakoniec aj v rozpore s inými ustanoveniami napadnutého VZN - osobitne s § 3 ods. 2 napadnutého VZN. Ak by zostal v platnosti predchádzajúci titul označenia ulice v obci Varín, napadnuté VZN by potom nemohlo požadovať, aby sa označenie takejto ulice písalo v súlade so zoznamom uvedeným v § 3 ods. 1 napadnutého VZN, ale muselo by byť v súlade s predchádzajúcim titulom pre označenie názvu ulice v obci Varín a ani by nebolo možné označenie takejto ulice uviesť v zozname podľa § 3 ods. 1 napadnutého VZN. Navyše v sťažovateľkou preferovanom význame by § 4 ods. 2 napadnutého VZN stratil zmysel a stal sa obsolétnym ustanovením, keďže sťažovateľka po vyčerpávajúcom určení zoznamu ulíc v § 3 ods. 1 napadnutého VZN už nemá žiadnu ulicu, ktorej názov by nebol v napadnutom VZN uvedený a odvodzoval by sa od predchádzajúcich titulov označenia názvov ulíc v obci pred prijatím napadnutého VZN.

29. Kasačný súd pre úplnosť dáva do pozornosti, že normotvorcom v prípade VZN je samotná obec. Tá preto zodpovedá za textovú ako aj obsahovú stránku VZN. Je preto jej úlohou, aby svoje myšlienky a úvahy, ktoré chce premietnuť do normatívneho textu, vyjadrila jasne a zrozumiteľne v texte VZN. Nie je pritom prípustné, aby či už správny súd alebo kasačný súd prelamovali jasný text VZN v snahe doň pretaviť také myšlienky sťažovateľky, ktoré táto (pre bežných adresátov právnej normy) zrozumiteľne neformulovala v samotnom texte jej všeobecne záväzného právneho predpisu.

30. Vychádzajúc z vyššie uvedeného kasačný súd konštatuje, že sťažovateľka dňa 26., resp. 27. mája 2011 prijala napadnuté VZN, ktorým v § 3 ods. 1 napadnutého VZN využila svoju zákonnú kompetenciu podľa § 2b ods. 1 zákona o obecnom zriadení v znení účinnom od 1. januára 2002 (§ 4 ods. 5 písm. a) bod 1 zákona o obecnom zriadení v znení účinnom od 1. apríla 2018) a určila zoznam ulíc v obci Varín, vrátane ulice Dr. Jozefa Tisu. Podmienky pre určovanie názvov ulíc v obci boli v čase prijatia napadnutého VZN upravené v § 2b ods. 3 zákona o obecnom zriadení v znení účinnom do 30. novembra 2020 (podľa § 30g zákona o obecnom zriadení). Žalobkyňa preto postupovala správne, ak namietala nezákonnosť § 3 ods. 1 napadnutého VZN v časti označenia ulice Dr. Jozefa Tisu a žiadala preskúmať, či toto určené označenie spĺňa v tom čase platné podmienky pre označenie ulice podľa § 2b ods. 3 zákona o obecnom zriadení v znení účinnom do 30. novembra 2020 v spojení s § 30g zákona o obecnom zriadení.

31. Správny súd preto v tejto časti vychádzal zo správneho právneho posúdenia veci, náležite skúmal súlad § 3 ods. 1 napadnutého VZN v časti označenia ulice Dr. Jozefa Tisu s § 2b ods. 3 a § 6 ods. 1 zákona o obecnom zriadení v znení účinnom do 30. novembra 2020. Napadnuté uznesenie je v tejto časti aj dostatočne a preskúmateľne odôvodnené, najmä v bode 28 napadnutého uznesenia. Kasačná sťažnosť je preto v tejto časti nedôvodná.

32. Na záver kasačný súd uvádza, že predmetom konania o kasačnej sťažnosti bolo preskúmanie právnych záverov správneho súdu vyjadrených v napadnutom uznesení a nie poskytovať sťažovateľke výklad účinkov napadnutého uznesenia správneho súdu. Inými slovami, úlohou kasačného súdu je preskúmať rozhodnutia správneho súdu - napadnutého uznesenia správneho súdu (§ 438 ods. 1 SSP), a to tak po meritórnej ako aj procesnej stránke (v intenciách väd podľa § 440 ods. 1 SSP), neposkytuje však všeobecný výklad právnych predpisov, ktoré idú nad rámec preskúmvanej veci. V predmetnej veci neformulovala sťažovateľka žiadne výhrady k forme výroku napadnutého uznesenia správneho súdu, a tento aj podľa názoru kasačného súdu korešponduje s požiadavkami vyjadrenými v § 367 ods. 1 SSP.

33. Pre úplnosť je potrebné dodať, že § 367 ods. 3 SSP predpokladá v prvom rade dobromyselnosť zo strany orgánu územnej samosprávy a jeho úprimnú snahu zosúladiť svoju normotvorbu s požiadavkami kladenými nadradenými všeobecne záväznými právnymi predpismi. Preto odkazuje prioritne na potrebu upravenia ustanovenia VZN tak, aby bolo v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi vyššej právnej sily. Až sekundárne, po uplynutí zákonnej lehoty, nastupuje

sankcia v podobe straty platnosti právneho predpisu. V tomto kontexte preto nič nebráni sťažovateľke, aby v prípade zosúladenia § 3 ods. 1 napadnutého VZN so zákonom v časti označenia ulice Dr. Jozefa Tisu, upravila prípadne aj § 4 ods. 2 napadnutého VZN s cieľom dosiahnuť ňou argumentovanú nerozpornosť. V predmetnej veci však § 4 ods. 2 napadnutého uznesenia nebol predmetnom posudzovania z hľadiska jeho zákonnej udržateľnosti a k tejto sa preto ani správny a ani kasačný súd nemôžu vyjadrovať.

IV.

Záver

34. Sumarizujúc vyššie uvedené skutočnosti kasačný súd uzatvára, že nezistil dôvodnosť kasačných námietok sťažovateľky. Napadnuté uznesenie správneho súdu v rozsahu kasačných námietok podľa názoru kasačného súdu vychádza zo správneho právneho posúdenia veci a je dostatočne odôvodnené. Preto kasačnú sťažnosť sťažovateľky podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

35. O náhrade trov kasačného konania rozhodol kasačný súd tak, že ju žiadnemu z účastníkov nepriznal, keďže ide o konanie, ktoré bolo začaté na základe žaloby prokurátora (§ 467 ods. 1 v spojení s § 170 písm. c) SSP).

36. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0 (§ 147 ods. 2 v spojení s § 139 ods. 4 SSP).

Poučenie :

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.